

Förenings- NYTT

Nr. 2 2018

Medlemsinformation från Autism- och Aspergerföreningen Distrikt Göteborg

Tema: Att förstå sig själv

Att hantera sin rädsla

Personcentrerad vård

Nyheter på kansliet

DISTRIKTSTYRELSE

Annika Lindström, ordförande
Ulrika Jonasson-Borggren, vice ordf.
Lena Mellbratt Stenman, kassör
Katarina Kasperson, Nina Timmerbacka
Ann Nolin, Irma Lindström Kjellberg

ERSÄTTARE

Charlotte Lund-Ott, Angelica Petras

ARBETSUTSKOTT

Annika Lindström, ordförande
Ulrika Jonasson-Borggren, vice ordf.
Lena Mellbratt Stenman, kassör
Ulla Adolfsson, personal, adjungerad

REVISORER

Hans Rignell, föreningens revisor
Leif Bohman, auktoriserad revisor

VALBEREDNING

Linda Mathiasson, sammank.
linda@lindam.se
Helen Dusén, Marlene Giger

REDAKTION

Annika Lindström, ansvarig utgivare
Ingemar Hjort, redaktör
Ulla Adolfsson, Veronica Styrenius,
Hans Rignell

Autism- och Aspergerföreningen
Distrikt Göteborg
Lindhultsgatan 23, 416 74 Göteborg

Telefon: 073 -822 30 03
E-post: *goteborg@autism.se*
Hemsida: *www.autism.se/goteborg*

STÖD VÅR VERKSAMHET - GE ETT BIDRAG!

Plusgiro: 66 97 58-5
Bankgiro: 5339-3500

Nummer 2 2018, Årgång 17
Föreningsnytt trycks i c:a 360 exemplar
och e-postas till c:a 780 mottagare.
C:a 100 exemplar därutöver delas ut till
besökare i samband med arrangemang.

Innehåll:

STÄMNINGSBILD: SANDRA PETOJEVIC..... 1
Foto och montage med blix: Isis-templet på
Philae-ön i Egypten, så som Sandra upplevde
det år 2012 när hon såg och lyssnade på den
mycket suggestiva ljud- och ljusshowen.

Vår ordförande har ordet 3-4
Hur blir det i framtiden?

Föreningen flyttar 5
Ny lokal från sommaren 2019.

Föreningens nya styrelse 6-7
Charlotte Lund-Ott berättar om sig själv, vem
hon är och vad hon tänker.

Årsmötet 2019 7
Valberedningen förklarar vad de gör.

Personcentrerad vård 8-11
Vad är det, och varför är det bra?

BingoLotto 11
Du kan stödja vår förening via Bingolotto.

Sandra om att hantera sin rädsla 12-17
...och att hantera sitt specialintresse.

Föräldragrupp små barn 18
Kort information.

Boktips 18
Elizabeth Valencia-Reyes:
Att lära mig vem jag är.

Kansliet 19
Anne Lönnermark hälsas välkommen

Aktiviteter/träffar 20

BAKGRUNDSBILD : YLVA BUDSJÖ 20
Ylva bidrar med en badstrand om hösten med
förhoppning om att våren snart är tillbaka.

Fakta om fotografen: Ylva Budsjö
Amatörfotograf. AS diagnos 2017. Arbetar som
teknisk projektledare och kravanalytiker.

**Autism & Aspergerföreningen Distrikt
Göteborg ansvarar inte för insänt, ej beställt
material. Redaktionen förbehåller sig rätten
att förkorta insänt material.**

Framtiden

Det lades mycket energi på valet i år med en förhoppning om att det skulle göra skillnad och att det skulle ske en förändring till det bättre. Idag vet vi fortfarande inte om det kommer bli så. Det är oklart hur regeringen kommer att se ut och det är oklart vad den framtida regeringen kommer att lägga fokus på.

BILD: SELFIE

Vad kan en göra då? Är det bara att leva vidare som om inget har hänt och vänta och se? För majoriteten av befolkningen är det just det som görs. De allra flesta har inte märkt någon som helst skillnad före och efter valet och de allra flesta kommer heller inte att märka någon större skillnad när vi väl har fått en ny regering och de har börjat göra det de vill göra.

Vilka är det då som märker störst skillnad? Jo de som är i störst behov av samhällets insatser. De som idag fortfarande inte har samma möjligheter att som alla andra påverka sin egen vardag och sitt eget liv. Det är de som märker skillnaden när staten sänker assistans-ersättningen eller tar bort möjligheten att få rätt till en kontaktperson för att en bor på ett LSS-boende med personal.

Det är för dessa personer som valet gör störst skillnad. Jag hoppas att, oavsett hur vår regering kommer att se ut nästa år, vi som förening får möjlighet att påverka just detta. Förbättra livsvillkoren för personer med funktionsnedsättning. Att vi får möjlighet att informera om vilka konsekvenserna blir om inte alla får möjlighet till ett värdigt och jämlikt liv.

Även föreningen genomgår en förändring just nu. Vi kommer att flytta till nya lokaler till sommaren. Vi kommer att flytta in i FUB-huset i Göteborg på Lillatorpsgatan 10. Både Föreningen för barn, unga och vuxna med utvecklingsstörning (FUB) och föreningen Rörelsehindrade barn och unga (RBU) finns där.

Mer på nästa sida

Framtiden...

Vi kommer att kunna arbeta på ett kraftfullare sätt med vårt påverkansarbete med våra gemensamma krafter och kunskaper.

Ni som medlemmar kommer att få bättre möjligheter att använda föreningen som en mötesplats, då det finns tillgång till olika sorters aktivitetsrum, café och mötesrum.

Jag hoppas att ni kommer att gilla våra nya lokaler. Vi kommer med mer information när det börjar närma sig. Fram tills dess arbetar vi på som vanligt, och håller tummarna för att även de på riksnivå tänker både konstruktivt och framåt.

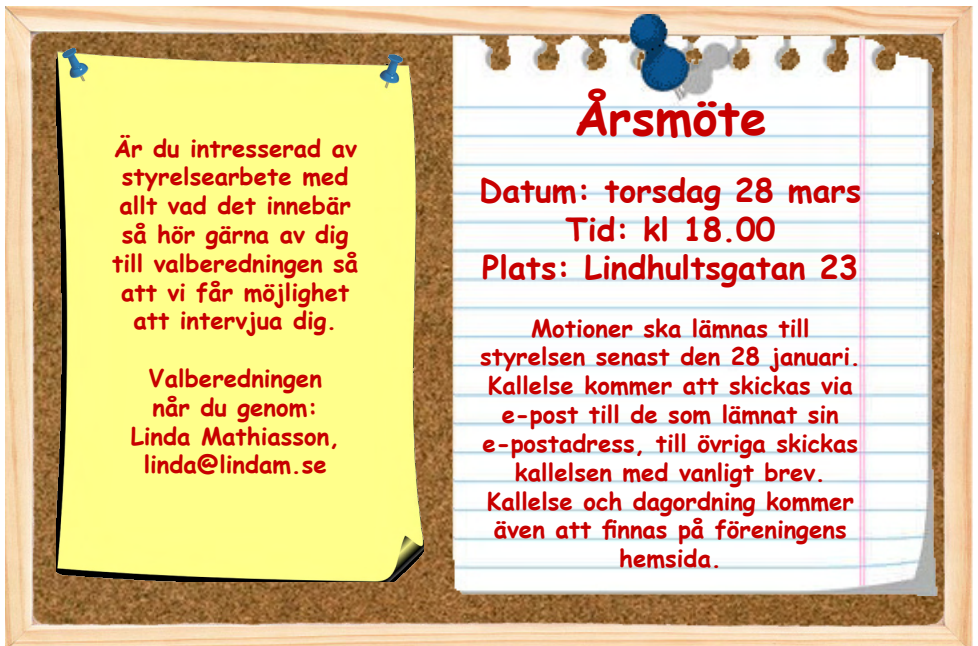
Jag passar på att önska er alla fina helger och ett gott nytt år!

Göteborg 2018-12-05

Annika Lindström

Ordförande

Autism- och Aspergerföreningen distrikt Göteborg

Föreningen flyttar 2019

I juni 2019 kommer Autism- och Aspergerföreningen, distrikt Göteborg, att flytta till nya lokaler.

Kansliet har nu fått klartecken att flytta in i FUB-huset på Lillatorpsgatan, alldeles i kanten av Delsjöterrängen.

Varför sker nu detta? Jo, SU, Sahlgrenska Universitetssjukhuset, som vi hyr lokalerna på Lindhultsgatan av har sagt upp kontraktet med föreningen eftersom de själva ska flytta.

Ulla Adolfsen ser fördelar med flytten. Det är trevliga lokaler och mer folk i rörelse i FUB-huset. FUB och Autism och aspergerföreningen har också en del gemensamma frågor som de driver.

”Vi kan anordna aktiviteter tillsammans, som till exempel föreläsningar”, säger Ulla Adolfsen på kansliet.

Fakta:

När: Flytten sker i juni 2019
Vart: Till FUB-huset,
Lillatorpsgatan 10
(Spårvagn 5, hållplats Töpelsgatan)

Charlotte Lund-Ott ny i styrelsen

Mitt namn är Charlotte Lund-Ott och jag är en del av styrelsen för Autism och Asperger föreningen distrikt Göteborg.

Jag är en kvinna mitt i livet. Jag fyller 50 år i slutet av året och vare sig man vill det eller ej är det en händelse som leder till eftertanke. Jag är gift med Henrik och bor i Härryda kommun.

Vi har haft förmånen att bli föräldrar inte mindre än fem gånger.

En enorm gåva. Vi tyckte när vi fick vår sladdis för 10 år sedan att vi var rejält förberedda. Vi hade älskat o fostrat 4 fantastiska flickor. Vi mottog med stor glädje en liten gosse. Den där lilla gossen visade oss att vi inte var så förberedda som vi trodde.

Vi hade fått ett litet mirakel som var begåvad med en neuropsykiatrisk funktionsnedsättning, npf. Idag känner jag en sådan tacksamhet för den gåvan som tvingade mig att omvärdera mitt liv. Vi insåg att vi saknade kunskap och strategier. Den karta som vi med framgång hade använt till hans systrar behövde ritas om.

Det var i en önskan om att lära och utvecklas som jag gick med i föreningen. Det var helt fantastiskt som förälder att ha möjlighet att delta i en föräldragrupp. Att möta andra föräldrar med samma utmaningar som vi själva hade mött. Att ha en grupp att dela framgångar med och en axel att gråta emot när svårigheterna tornade upp sig.

Efter att ha deltagit som förälder kände jag att jag gärna ville bidra och visade mitt intresse för styrelsearbetet. Min kunskap om npf är föräldrarnas men jag är en van föreningsmänniska. Jag är van vid ideellt arbete och känner glädje över vad engagerade människor kan åstadkomma tillsammans.

BILD: CHARLOTTE LUND-OTT

Mer på nästa sida

Vad gör en valberedning?

Varje år på årsmötet så finns det val med på dagordningen. Dessa val handlar om vilka som ska sitta i styrelsen och vilka som ska vara revisorer under kommande år. På årsmötet väljs också en valberedning som arbetar med att ta fram kandidater till dessa uppdrag så att det finns kandidater som årsmötet kan välja.

Valberedningens arbete består av att hålla kontakt med styrelsen och se hur sammansättningen fungerar, höra vad som inte fungerar, höra vad styrelsen saknar i form av exempelvis kompetenser eller liknande. Valberedningen tittar också på närvaron för att se om det är någon som varit borta mycket och ibland kan det vara så att någon varit sjuk och det kan man inte göra något åt. Det kan också handla om att man inte riktigt har tid och när man då får en fråga specifikt på sin närvaro i styrelsen så kan det visa sig att man vill ta en paus eller lämna för att man inser att man inte hinner med.

När valberedningen har fått ihop personer som står till förfogande för de platser som söks till så sätter vi ihop förslaget till årsmötet. Vi brukar också presentera vårt förslag under själva årsmötet innan respektive val sker.

Vi håller nu som bäst på med att kontakta den nuvarande styrelsen för att stämma av hur läget är och hur det ser ut. Vi tar också gärna emot intresse av dig som är intresserad av styrelsearbete. Hör av dig till någon av oss i valberedningen om du är intresserad så hör vi av oss till dig:

Linda Mathiasson, linda@lindam.se

Helen Dusén, helene.o.chloe@gmail.com

Marlene Giger, marlene.giger@hotmail.com

Vi är alla olika, har olika erfarenhet och kunskap. Men vi är förenade mer av våra likheter än olikheter. Att ha en gemensam människosyn och en önskan om att vi alla ska ha samma möjligheter till stöd och ett värdigt liv. Det gör att det är väldigt roligt att gå i väg på styrelsemöten och aktiviteter i föreningens regi.

Jag tänker att om ett par år, när jag växt i min roll, så kommer jag känna samma tacksamhet för den här möjligheten till utveckling som jag gör inför min utveckling som npf-förälder.

TEXT: CHARLOTTE LUND-OTT

Personcentrerad vård – tillsammans för en bättre vård

Varför är personcentrerad vård bra för personer med autism?

Jo, därför att personcentrerad vård utgår från att alla människor skall ha rätt att vara med och planera sin vård och behandling. Utgångspunkten är att alla människor är kapabla, har resurser och vill vara med och påverka sina liv. Alla patienter och närstående vill bli förstådda, lyssnade på och kunna bidra i samförstånd till att vården blir så bra som möjligt.

När en person (barn eller vuxen) har autism och inte alltid kan göra sig förstådd på samma sätt som andra är det ännu viktigare att personalen har kunskap och erfarenhet av att kunna lyssna på just den unika personen och hans närstående. Det räcker inte att bara se den medicinska diagnosen utan det är lika viktigt att lära känna personen och personens specifika vardag för att tillsammans kunna planera för den bästa tillgängliga vård och behandling.

Det kan verka självklart, men tyvärr får alltför många uppleva motsatsen. Eftersom vi är olika måste varje person få möjlighet att berätta just sin upplevelse av sin situation på sitt sätt. Alla som arbetar i vården, på sjukhus, vid vårdcentraler, på boenden eller är ledsagare och personliga assistenter måste LYSSNA och tillsammans med personen komma överens om hur vården/vardagen skall planeras. När man är överens kan sedan skriva en GEMENSAM PLAN om hur vård och behandling skall gå till som alla i ett team skall utgå från. I teamet ingår även patient och närstående.

Hur kan då en person som lever med autism och dennes närstående ha nytta av detta sätt att bedriva vård på? Jo, genom att patienten och hans närstående på ett mycket konkret och aktivt sätt är med och påverkar vården. De måste få berätta hur vardagen påverkas av den aktuella

Fakta om författaren: Irma Lindström Kjellberg.

Seniorrådgivare vid Centrum för personcentrerad vård vid Göteborgs Universitet (GPCC) och ledamot i styrelsen för Autism och Aspergerföreningen i distrikt Göteborg.

Irmas arbete vid GPCC har framför allt handlat om att utveckla olika typer av utbildningar i personcentrerad vård. Dessutom skapa olika program för att kunna implementera personcentrerad i olika verksamheter, oftast inom hälso- och sjukvård samt omsorg. Just nu jobbar hon framför allt med digitala verktyg såsom ett spel att spela i mobilen PCV-spelet som du kan ladda till din mobil. I februari hoppas hon att de är färdiga med en gratis on-lineutbildning som också skall främja arbetet när man vill börja arbeta med personcentrerad vård i en verksamhet. Troligt namn på utbildningen är Med Människa.

Personcentrerad vård – tillsammans för en bättre vård

sjukdomen eller funktionshindret. För de personer som inte kommunicerar verbalt måste andra möjligheter prövas som bilder och olika hjälpmedel. Det ställer höga krav på den personal som arbetar i vården och det kräver utbildning. Alla i vården kan inte ha en specifik kunskap om autism men själva det personcentrerade förhållnings sättet måste finnas som garanterar ett värdigt bemötande.

Utgångspunkten för allt arbete inom GPCC är att vi alla är människor med vilja, önskingar, resurser och kapaciteter som vi vill använda även när man lever med ett svårt funktionshinder. Alla har resurser och kapaciteter som skall tas tillvara. Det kan vara svårt att identifiera sina resurser då det länge varit fokus på problem och sjukdom. Här behövs träning.

För snart 10 år sedan fick Centrum för personcentrerad vård (GPCC) vid Göteborgs Universitet i uppdrag av regeringen att ta reda på om man genom forskning kunde visa hur personcentrerad vård påverkar patienter och närstående som lever med långvariga diagnoser. Då startade detta forskningscentrum som idag förutom forskning bedriver utbildning i personcentrerad vård samt medverkar till omställning av svensk hälso- och sjukvård samt omsorg. Allt syftar till att kunna medverka till en god vård på lika villkor oavsett sjukdom och funktionshinder.

Mer på nästa sida

Fakta om GPCC:

Centrum för personcentrerad vård vid Göteborgs Universitet (GPCC) är ett forskningscentrum med klinisk och tillämpad forskning. GPCC invigdes 2010 med stöd från regeringens strategiska forskningssatsning (SFO) inom området vårdforskning, med övergripande mål att stödja och genomföra forskning av hög kvalitet inom personcentrerad vård. Forskningen syftar till att skaffa kunskap om hur långvarig sjukdom upplevs och hanteras av den enskilde, samt att implementera och utvärdera personcentrerad vård. År 2017 förlängdes regeringsuppdraget med fem år till.

Personcentrerad vård – tillsammans för en bättre vård

All forskning som genomförts hittills visar att patienter får en bättre vård som bl.a. leder till ökad livskvalitet, mindre smärta, ökad trygghet och dessutom visar en del forskning att patienter börjar lita på sin egen förmåga att kunna sköta sin livssituation själva när vården är personcentrerad. Även personalen mår bättre av att arbeta på detta sätt.

I princip hela Sverige har bestämt att man skall sträva efter att arbeta på detta sätt då det är en del av den förändring som hela landet genomgår. Nämligen att människor vill vara med och påverka och bestämma om en rad olika saker i samhället. Det gäller så klart även hälso- och sjukvården samt omsorgen.

Den mest centrala delen i personcentrerad vård är att ett partnerskap upprättas. Det handlar om en ömsesidig respekt för varandras kunskap; å ena sidan patientens kunskap om hur det är att leva med sjukdom och ohälsa, å andra sidan hälso- och sjukvårdspersonalens kunskap om tillståndet på en generell nivå. Partnerskap är alltså inte endast att vara delaktig utan innebär att patienten ses som en jämlik partner i vården. Patienten är en person med erfarenhet och kunskap om sin egen situation och om hur hen hanterar sin situation. Patienten ges möjlighet att, efter förmåga och vilja, vara fullt insatt i och medverka vid planering av den egna vården.

Fakta om vilka som är med på detta:

Några av de som bestämt sig för att kunskap och information om personcentrerad vård ska spridas är Västra Götalandsregionen, patient- och funktionsrättsorganisationer som Funktionsrätt Sverige, Riksförbundet Hjärt/Lung och Njurförbundet, samt professionsorganisationer som Vårdförbundet, Sveriges arbetsterapeuter, Fysioterapeuterna och Dietisternas riksförbund. Sveriges kommuner och landsting (SKL) har beslutat verka för att kunskap och information om personcentrerad vård ska spridas över hela landet.

Personcentrerad vård – tillsammans för en bättre vård

Alla vill göra gott, men en föråldrad kultur ”sitter i väggarna” där patienter inte ses som personer utan ofta som ett medicinskt objekt. Personcentrerad innebär att se personen i varje patient, lyssna och tillsammans komma överens om den vård och behandling som passar just denna person.

Det som verkar självklart och enkelt är svårare än man kan föreställa sig. Med hjälp av forskning som kan visa på förbättrad livskvalité för patienter, att vården blir effektivare och att kostnaderna minskar så är det svårt att kritisera ett personcentrerat förhållningssätt.

Ingen forskning inom funktionshinderområdet är idag genomförd vid GPCC. Det enda som pågår är ett samarbete mellan GPCC och Sällsynta diagnoser just nu som på sikt förhoppningsvis leder till ett personcentrerat arbetssätt. Så det behövs forskning och utbildning inom funktionshinderområdet.

Personcentrerat förhållningssätt kan användas överallt i alla verksamheter inom hälso- och sjukvård samt omsorg.

TEXT: IRMA LINDSTRÖM KJELLBERG,
BILDER: GPCC

BingoLotto!

Varje söndag i TV4

Pris: 50 kr/enkellott, 100 kr/dubbellott. Om du prenumererar på BingoLotto kan du välja att stödja Autism-och Aspergerföreningen distrikt Göteborg.

Folkspels Allmänna Villkor För
Prenumeration Och Spel hittar du på: Folkspel i Sverige AB och www.bingolotto.se Kontakt Folkspel, telefon: 0771-440 440

Diskoteksbranden – eller –

Hur man bemästrar rädslor och specialintressen

Strax före midnatt den 29 oktober 1998 hände något som inte fick hända: En brand startade i trapphuset till en nödutgång, och elden spred sig sedan otäckt snabbt genom lokalen som låg på Herkulesgatan vid Backaplan. Flera ambulanser och en stor brandstyrka var snabbt på plats, men trots det dog 63 ungdomar av röken och elden; de hade tänkt ha en trevlig kväll på diskoteket. Och jag var redan tidigare rädd för eldsvådor, jag kunde drömma mardrömmar om att bli innebränd – usch!

Dagen efter, den 30 oktober, ritade jag en massa fantasifigurer som råkat ut för samma sak. De röda knuglorna och de blå fiffikusarna brukar annars ligga i fejd med varandra, men här hjälper de varandra. En avsvimnad knugla till vänster tänker på hur hon haft kul och dansat med sin knugelvän, medan nämnda knugelvän oroligt står vid hennes sida och tror att hon är död. En annan knugla begråter sin döde fiffikusvän medan en annan fiffikus snett bakom bär på en avsvimnad knugel. Några knuglor klättrar ut genom fönstret, en ramlar ut och även en fiffikus hoppar ut. En brandmansknugla försöker släcka branden där tre fiffikusar förgås av röken. En fiffikus håller upp en skylt med 63 fantasinamn där antalet döda fantasifigurer exakt motsvarar dem i verkligheten.

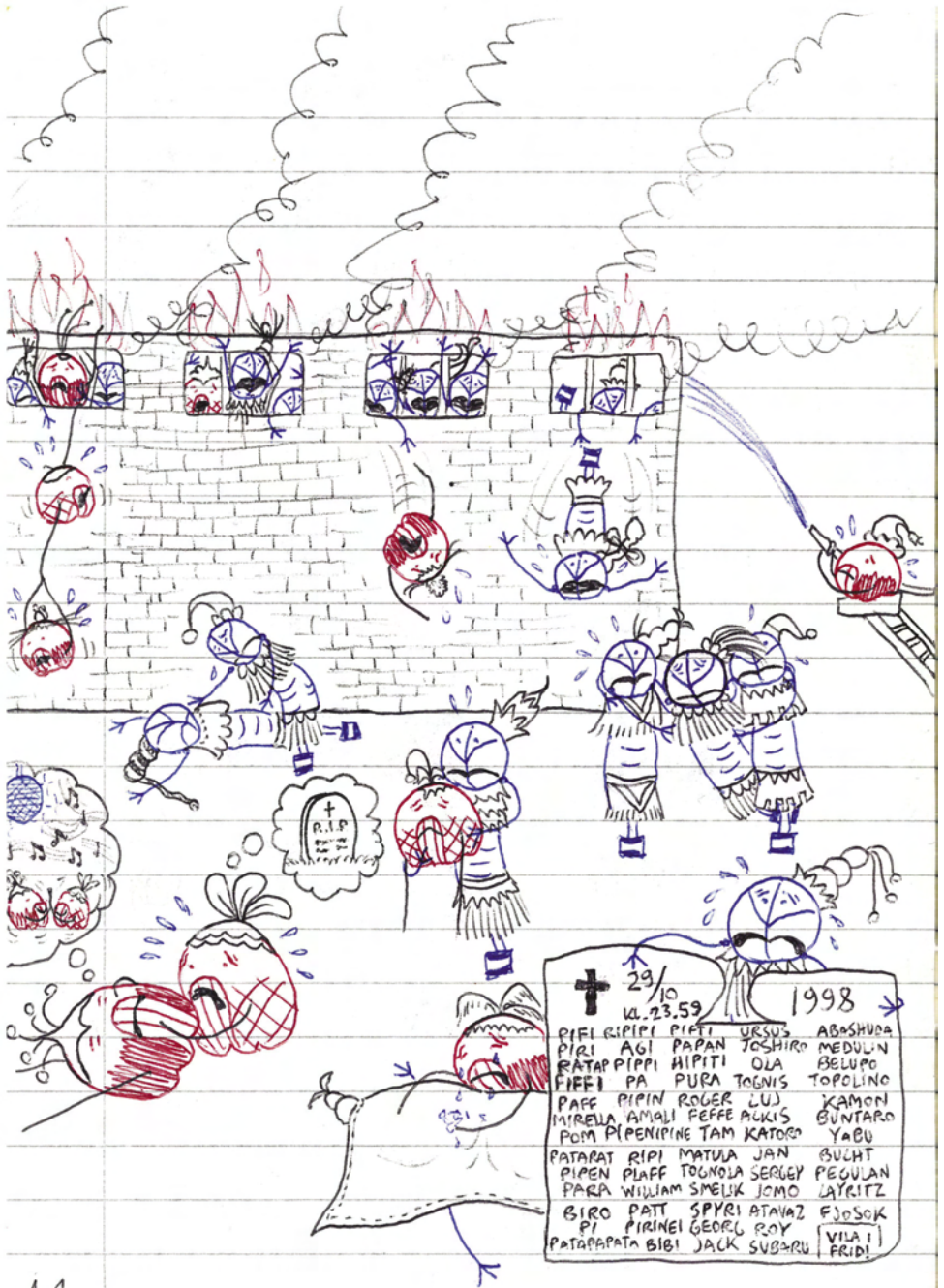
Jag snyftade när jag ritade den här bilden, men det kändes skönt efteråt när jag hade ritat klart. Jag hade bundit min rädsla vid ett ark papper i ett skrivhäfte. Intressant nog har jag låtit bli att rita sot och smuts på fantasifigurerna, och elden och röken är stiliserad. Fantasifigurerna hjälpte mig att bearbeta något ofattbart hemskt.

Mer på nästa sida

Fakta om författaren: Sandra Petojevic

Sandra är fil.mag. i konst- och bildvetenskap, hon debuterade 2008 med den första delen i fantasytrilogin Maktens tioror som hon även illustrerat själv. Hon gav ut den på sitt eget förlag och trilogin som fullbordades 2010, fokuserar på äventyr och kulturkrockar samt problem med maktgalenskap och sexism. Och i Sandras fantasyvärld Artezania förekommer även starka kvinnliga karaktärer.

Sandra har Aspergers syndrom och arbetar på Navtor Nautic AB som sjökortsrättare, där hon korrigerar brittiska papperssjökort över hela världens hav, kuster och floder, ett tålmodskrävande småpill, därför extraknacker Sandra även som korrekturläsare.

+ 29/10 1998
 kl. 23.59

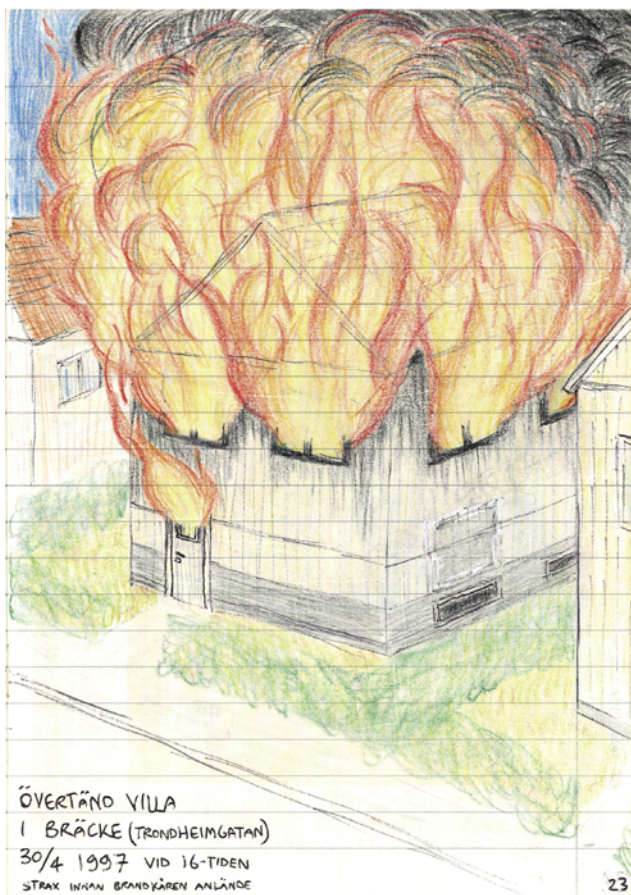
PIFI RIFIPI PIPI	URSUS	ABASHUA
PIRI AGI PAPAN	TOSHIRO	MEDULIN
RATAPPIPI HIPITI	OJA	BELUPO
FIIFI PA	PURA	TAGNIS
TOPOLINO		
PAPP PIPIN ROGER	LUS	KAMON
MIRELLA AMALI	PEFFE	AKUIS
BUNTARO		
POM PIPENIPINE	TAM	KATORO
YABU		
PATAPAT RIFI	MATULA	JAN
BUCHT		
PIREN	PLAFF	TOGNOLA
SERGEY		PEGULAN
PARA	WILLIAM	SMELIK
JOMO		LAYRITZ
BIRO	PATT	SPYRI
ATAVAZ		EJOSOK
PI	PIRINEI	GEORG
ROY		
PATAPAPATA	BIBI	JACK
SUBARU		VILA I
		FRIDI

44

Diskoteksbranden i Backa, samtida teckning av Sandra Petojevic 1998

Diskoteksbranden –

Helt annorlunda är den här bilden som jag ritade kvällen den 30 april 1997, alltså mer än ett år tidigare. Min vän Csabi var på besök en vecka hos mig, han var sonen till min mosters granne i Ungern. Den här dagen var det Valborgsmässoafton och vi åkte till Volvo-museet på Hisingen för att titta på roliga bilar, men tyvärr råkade jag glömma min kamera hemma. På vägen därifrån skulle vi byta buss i Bräcke för att komma hem till mig, närmare bestämt vid Londongatan. Då fick jag syn på röken och jag trodde att man tänt en tidig valborgsmässobraska i närheten av Bräckeskolan, och jag ville visa Csabi en svensk tradition. Men när vi kom fram till elden visade det sig att det var en villa i ljusan låga! En dov smäll hördes och lågorna flammade ännu högre. Strax efteråt kom brandbilen och började spruta vatten på de villor som låg på ömse sidor om branden för att skydda dem. En grävmaskinist var lindrigt skadad, det visade sig att han råkat gräva av en gasledning. När jag kom hem satte jag mig ner och ritade denna eldsvåda för att få ur mig den. Jag ritade i färg, med flammor som slår ut ur alla fönster men ingen fantasifigur så långt ögat nådde, eftersom det inte var någon som dog. Men själva branden var förfärlig nog då den totalförstörde villan, men tecknad ser den nästan vacker ut. De skönaste konstverken skapas ofta ur djupaste smärta.

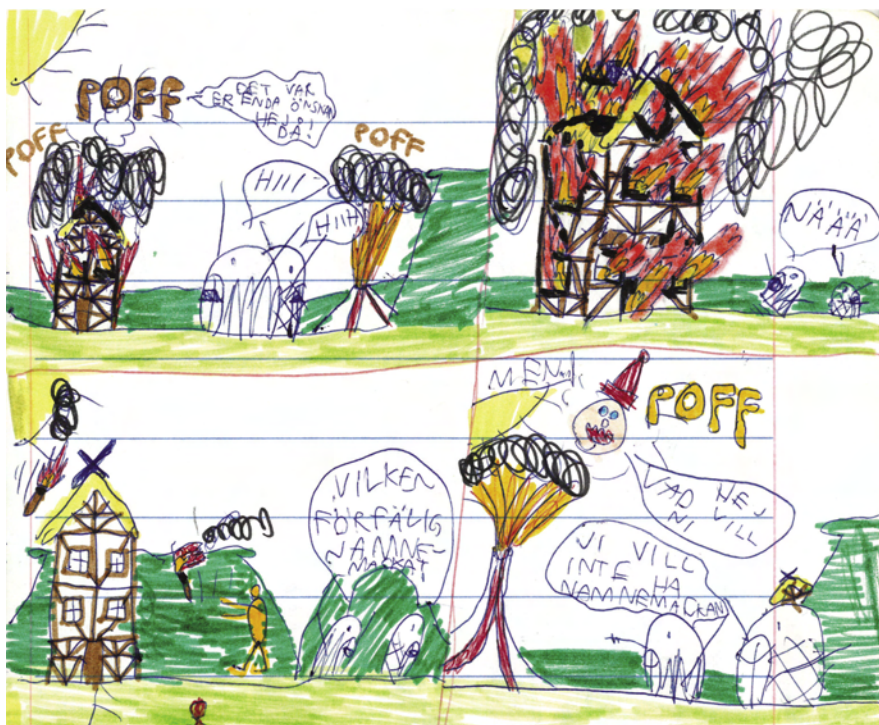

Övertänd villa i Bräcke, samtida teckning av Sandra Petojevic 1997

- Hur man bemästrar rädslor och specialintressen

Jag har alltid varit rädd för eldsvådor, den tredje bilden är hämtad ur min egen serietidning *Pipen och Patt 2* som jag ritade 1979 när jag var nio år gammal. Just dessa serierutor är hämtade ur "Pipen och Patt och den förfärliga namnemackan" där två knuglor träffar en ande vid namn Anna, och de ber henne trolldra fram "nammemacka" för att de inte vet vad det är. Och upp dyker korsvirkeshus i ljusan låga och vulkaner som får utbrott, vilket får Pipen och Patt att fly för sina liv. De är inte vana vid förfärlig nammemacka, alltså ett specialintresse med destruktiv kraft. De ber Anna ta bort nammemackan, vilket hon gör till deras stora lättnad. Med denna serie ville jag få kontroll över nammemackan, dvs. specialintresset, eftersom jag visste att Anna inte var någon annan än jag själv. Med serien insåg jag att det var mitt eget fel om jag stod kvar och tittade på en eldsvåda för att sedan drömma läskiga drömmar efteråt, att det var jag själv som kunde välja att gå därifrån.

Mer på nästa sida

*Ur "Pipen och Patt och den förfärliga namnemackan",
serie av Sandra Petojevic 1979*

Diskoteksbranden –

Tyvänn var mina fantasifigurer inte tillåtna i skolan, och de blev så styvmoderligt behandlade att det hände att jag tjugo år senare svimmade i kyrkor och museer, då den namnemackiga upplevelsen av orgelmusik eller konst blivit alltför stark. Lyckligtvis fanns det alltid en vakt som snabbt hämtade ett stort glas vatten som jag drack så att jag kvicknade till. Det här hände t.ex. i Paris juni 1991 i St. Clothilde-kyrkan och även i Versailles.

På grund av att mina fantasifigurer förbjudits i skolan hade jag alltså inte lärt mig att bemästra starka upplevelser, och då gick det som det gick. Senaste gången jag svimmade var på Philae-ön nära Aswan i Egypten, februari 2012, då jag tittade på en mycket suggestiv ljud- och ljusshow bland antika tempel. Men där fanns lyckligtvis en jättesnäll egyptisk guide vid namn Ebram Sobhy som hjälpte mig, och jag mindes en händelse när jag var fem år.

Jag var vid Nääs slott 1975 med Tunnländsgatans dagis och vi red i en inomhushage. Vi fick välja vilken ponny vi ville, så jag valde en vid namn Pricken som såg likadan ut som Pippi Långstrumps häst. Jag kände att det var en glad ponny, så jag var nöjd med valet, tog på mig lånehjälmen och klev upp i sadeln. Flera varv red jag helt utan problem, och jag kände att jag precis hade fått kläm på ridningen när Pricken plötsligt började galoppa, ivrig som hon var. Jag skumpade i sadeln, tog tag om manen, men gled av, ner i hörnet av inomhushagen.

Fröken sa att jag råkat få en alltför sprallig ponny, så hon föreslog en svart, betydligt sävligare ponny. Jag red ett par tre varv på den, men jag kände att det var en sorgsen ponny, så jag sa till fröken att jag inte ville rida mer, och fick sluta. Det som var bra i den här historien var att jag genast satt mig i sadeln igen, trots att jag precis hade ramlat av, vilket gjort att jag inte är rädd för hästar.

Ni hittar oss också på facebook,
vi har en grupp och en gillasida som båda heter:
”Autism- och Aspergerföreningen distrikt Göteborg”

– Hur man bemästrar rädslor och specialintressen

I Egypten kom jag att tänka på den här händelsen och bestämde mig för att resa dit en gång till, med en vän. Och jag hade tur. Där var Ebram, samma engelsktalande guide även mars 2013. Han sa att jag skulle ha med mig godis (med socker) och vatten i flaska. Och när jag återigen kommit till Philae för se den där fatala ljud- och ljusshowen i Isis-templet bad guiden mig att sätta mig på en sten vilket jag gjorde.

Men så kände jag i mörkret att stenen var skrovlig på ett speciellt sätt. Stenen är ju full med hieroglyfer, viskade jag förskräckt, namnemackad som jag blev. Det är för att hålla vampyrerna borta, viskade Ebram tillbaka. Men det finns väl inga vampyrer? undrade jag. Där ser du att det funkar! svarade Ebram och log, och jag kunde inte låta bli att le själv. Och vännen log också. Det var ju inte farligt att sitta där och se en ljud- och ljusshow, det var ju jag själv som hade skruvat upp namnemackan så att den blev lika förfärlig som en eldsvåda!

Och en ljud- och ljusshow är ju inte värre än en film på bio, tycker man att den är för otäck så är det bara att lämna salongen, eller ännu bättre: hålla för öronen. Många års biobesök lärde mig att det oftast är musiken som gör filmen kuslig. Efter den här händelsen visste jag äntligen, att jag hade koll på namnemackan och jag bestämde själv när den skulle ta slut. Och jag provade sedan med en skräckfilm: jag satte på en DVD-skiva, tog bort ljudet och satte samtidigt på en CD-skiva med Tjajkovskijs Nötknäpparen. På så vis blev t.ex. The Shining inte alls lika otäck, trots Jack Nicholson och hans yxa.

Och jag törs se eldsvådor på film ... men jag har fortfarande svårt för bränder på TV-nyheterna som t.ex. skogsbränderna i Sverige i somras, och de hemiska bränder som rasat i Kalifornien nu i mitten av november – nämen USCH!! Just för att det inte är något jag själv kan kontrollera. Men det hjälper att rita och skriva, eller rentav sjunga och spela, för att bemästra starka upplevelser.

TEXT: FIL.MAG. SANDRA PETOJEVIC

Vi finns även på instagram, där heter vi:
”autismaspergergbg”

Föräldragrupp små barn

Föräldragrupp små barn riktar sig till de föräldrar till barn med autism där barnen är i förskoleåldern (upp till 7 år). Vi träffas för att dela erfarenheter, råd och tips, men även för att bara få vara sig själv och prata med andra som förstår vilken situation vi befinner oss i. Vi träffas på kvällstid, ungefär 3 gånger per termin, i föreningens lokaler. Vissa besökare är återkommande och vissa kommer endast en eller några gånger. Ibland bildas små utbrytargrupper som träffas privat utanför föreningens regi, både för föräldraträffar eller lekträffar med barnen. Möjligheterna är oändliga!

För anmälan eller mer information, kontakta föreningen på autismasperger.gbg@gmail.com eller 073-822 30 03. Välkomna!

Boktips

Elizabeth Valencia-Reyes:

En bok om en flicka med autism - Att lära mig vem jag är

(Nomen 2018)

Flickan i boken är bra på vissa saker och annat har hon svårt för. Hon tycker om matematik, musik och att rita, är känslig för ljud och beröring, svårt att förstå andra, leker gärna ensam. Hon är en glad tjej!

En bok som kan användas för att förklara autism för ett barn som har autism, för förskolebarn och andra som vill veta hur ett barn med autism kan tänka och reagera.

Texten finns på svenska, engelska och spanska.

ISBN 9789188759207

TEXT: MARGARETA KÄRNEVIK MÅBRINK

Vi hälsar Anne Lönnermark varmt välkommen!

Den 21 januari börja Anne arbeta som vikarierande verksamhetsledare på föreningens kansli och hon kommer att arbeta 75 % av en heltid. Anne, som tidigare har varit ordförande för Autism- och Aspergerförbundet, har stor erfarenhet av föreningens frågor och av föreningsarbete.

FOTO: PRIVAT

På kansliet arbetar även som tidigare Ulla Adolfsson, föreningskonsulent (25 % från 1/2) och Veronica Styrenius, administratör (50%).

FOTO: TURID OOM

Telefon: 073 -822 30 03

Om ingen svarar så tala gärna in ett meddelande och kom ihåg att lämna ert telefonnummer. Vi kontakter er så snart vi har möjlighet.

Autism- och Aspergerföreningen
Distrikt Göteborg
Lindhultsgatan 23
416 74 Göteborg

E-post: goteborg@autism.se
Hemsida: www.autism.se/goteborg
Plusgiro: 66 97 58-5
Bankgiro: 5339-3500

Det finns mer att läsa om dessa och andra saker på föreningens blogg:

"<https://autismaspergergbg.wordpress.com>"

Föreningens grupper och aktiviteter

Drop In

Alla medlemmar är välkomna att ta en kopp kaffe, kika på litteratur och ta del av den information som finns i lokalen.

Café Asp

För medlemmar med Asperger/hfa och anhöriga.

40 plus

Träffar för er som har Aspergers syndrom/hfa och är 40 år eller äldre.

Föräldragrupp, små barn

För föräldrar till små barn.

Föräldragrupp, 7-14 år

För föräldrar till barn i åldern 7-14 år.

Föräldragrupp, vuxna barn

För föräldrar till barn äldre än 14 år.

Anmälan kan göras per e-post eller telefon. På föreningens hemsida kan ni läsa mer. Där finns information om datum, lokal, förändringar och om det är fullsatt eller inställt. Anmälan krävs ej på drop in.

**Autism & Aspergerföreningen
Distrikt Göteborg**

Lindhultsgatan 23 • 416 74 GÖTEBORG

Telefon: 073 - 822 30 03 • E-post: goteborg@autism.se

www.autism.se/goteborg